

EXPUNERE DE MOTIVE

Unul dintre principiile de bază ale Legii-cadru nr.153 din 28 iunie 2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, enunțat chiar de către inițiatori, este reprezentat de non-discriminarea salarială în sistemul public de salarizare. Parțial, acest obiectiv a fost îndeplinit de lege, însă, unele prevederi ale noii legi cadru au creat alte inechități și mai mari în salarizarea publică. În această ultimă categorie, intră, fără îndoială, prevederile art. 14 privind drepturi salariale acordate angajaților pentru deținerea titlului științific de doctor.

Trebuie amintit faptul că aderarea României la principiile și obiectivele Declarației de la Bologna a determinat schimbări majore ale sistemului de învățământ universitar, doctoratul științific fiind valorizat ca cea mai înaltă formă de calificare obținută în învățământul superior. Mai mult decât atât, obiectivul comun al tuturor statelor membre care participă la procesul Bologna este acela ca resursele umane să fie încurajate și stimulate să parcurgă toate cele trei etape ale învățământului superior: licență, masterat, doctorat.

Din păcate, legiuitorul român, atunci când a elaborat și adoptat prevederile art. 14 privind drepturi salariale acordate angajaților pentru deținerea titlului științific de doctor, a creat un cadru limitativ de acordare a indemnizației pentru deținerea titlului științific de doctor, generând descurajarea absolvenților de licență și de masterat, în dorința lor de a urma și nivelul superior al pregătirii doctorale. Legiuitorul a pierdut din vedere faptul că acordarea indemnizației de doctorat este și trebuie să reprezinte recompensarea calificării la un nivel superior a resursei umane, indiferent dacă aceasta prestează activități la norma de bază sau prin cumul de funcții. Este greu de înțeles de ce legiuitorul a considerat că prin acordarea indemnizației doar la funcția de bază îi limitează angajatului capacitatea de a utiliza cunoștințele și performanțele și atunci când activează prin cumul de funcții.

De asemenea, același art. 14, la alin.(3), creează o limitare nejustificată a acordării indemnizației pentru titlul științific de doctor pentru personalul de predare din sistemul de învățământ. Așadar, legiuitorul a considerat că echivalarea titlului științific de doctor cu

gradul didactic I în învățământul preuniversitar ar trebui să priveze cadrele didactice de predare de drepturile conferite prin lege pentru deținătorii titlului științific de doctor. Mai mult decât atât, cadrele didactice care dețin titlul de doctor și au obținut echivalarea automată a gradului didactic I, în baza Ordinului ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului nr. 5.561/2011 pentru aprobarea Metodologiei privind formarea continuă a personalului din învățământul preuniversitar, au constatat că, odată cu intrarea în vigoare a Legii nr. nr.153 din 28 iunie 2017, nu mai au dreptul la indemnizația prevăzută de art.14, în vreme ce colegii care nu au obținut echivalarea, în baza ordinului de ministru, sunt îndreptățiți legal să obțină această indemnizație, dar și sporul pentru gradul didactic I. Așadar, s-a ajuns în situația profund nedorită, în care cadrele didactice deținătoare ale titlului științific de doctor nu mai solicită echivalarea cu gradul didactic I, pentru că indemnizația pentru titlul științific de doctor este superioară sporului pentru gradul didactic I. De asemenea, deținătorii titlului științific de doctor care au obținut echivalarea constată că au aceleași drepturi salariale cu cei care nu dețin titlul științific de doctor.

Față de aceste inechități în salarizarea personalului plătit din fonduri publice, inițiatorii prezentei propuneri, doresc să elimine toate injustețile create și să dirijeze scopul legii către ceea ce ar fi trebuit să reprezinte obiectivul său de bază – **menținerea și atragerea resurselor umane calificate, la cel mai înalt nivel, în sistemul public.**

Așadar, propunem ca acordarea indemnizației pentru titlul științific de doctor să se acorde atât la funcția de bază, cât și pentru angajații care desfășoară activități prin cumul de funcții. Prin această modificare, inițiatorii consideră **că salariatul din sistemul public, din administrația publică sau din învățământ, deținător al titlului științific de doctor, nu trebuie discriminat salarial în funcție de forma contractului de muncă** – de bază sau prin cumul de funcții, deoarece acesta nu prestează o activitate de o calitate diferită la funcția de bază sau la cumulul de funcții.

De asemenea, inițiatorii prezentei propuneri solicită ca **de indemnizația pentru titlul științific de doctor să beneficieze toate cadrele didactice din sistemul public de învățământ din România, indiferent dacă și-au echivalat sau nu această calificare cu gradul didactic I. Scopul legii trebuie să fie menținerea, atragerea și stimularea**

cadrelor didactice bine pregătite în învățământ. Această măsură ar reprezenta o formă de împiedicare a „abandonului școlar” al profesorilor, bine pregătiți, bine calificați, deținători ai titlului științific de doctor. Mai mult decât atât, prin această măsură **s-ar elimina discriminările salariale din învățământ și s-ar crea un stimulent suplimentar pentru cadrele didactice care au absolvit primele două cicluri ale învățământului superior (licență și masterat) să continue formarea individuală și în ciclul următor, de doctorat.** În concepția inițiatorilor, parcurgerea etapei doctorale, indiferent de domeniul științific al cercetării doctorale, înseamnă o creștere semnificativă de calitate a resursei umane, ceea ce legiuitorul ar trebui să urmărească în mod prioritar.

Din punct de vedere al impactului bugetar, efortul financiar estimat este nesemnificativ față de avantajele pe care le-ar genera aprobarea propunerii din perspectiva menținerii și atragerii de angajați bine pregătiți în administrația publică și în sistemul de învățământ.

Având în vedere argumentele prezentate mai sus, înaintăm Parlamentului României, spre dezbateri și adoptare, prezenta propunere legislativă, în procedură de urgență. Solicitarea pentru procedura de urgență este determinată de faptul că menținerea actualei forme a art. 14 din Legea-cadru nr.153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice reprezintă tolerarea unui sistem inechitabil, injust de salarizare a personalului din sectorul public, tocmai în funcție de calificare.

INIȚIATORI

1. **Claudiu Vasile RĂCUCI – Deputat PNL**

2. **Raluca TURCAN – Deputat PNL**

3. **Florica CHERECHEȘ – Deputat PNL**

4. **ȘOYAIALA CĂTIN PNL**

5. **Stamatiu Florin PNL**

6. **ROBERTA ANASTASE – PNL**

7. **NEARU NICOLAE PNL**

8. **Flutucă Bogdan PNL**

9. **OLAR CORNELIU PNL**